

KARL DESTOVNIK-KAJUH:

Elesett partizán anyjához

Amikor kacsóit először kitárta
Boldogságodban is megremegettél,
Hogy: jaj, a halál nem-e les rája.

Amikor kebleden elaludt édesen
Örömkönnyeid közt így suttogtál lágyan:
„Nézd csak nézd, maholnap kész legény leszel.“

Olyan legény lett, hogy hegyeket döntene.
Hazája ha hívta sosem mondott nemet.
És amikor téled utolján elköszönt
valami azt súgta: Ne búsulj, visszajön. —

Most a szél széthordja utolsó szavait.
Finoman figyelj, hogy meghalljad hangjait:
„Tudod édesanyám, az élet olyan szép,
de amiért meghaltam, még egyszer meghalnék.“

A népfőlszabadító harcban hősi halált halt
költő verse.

Fordította: B o d ó h e g y i L a j o s